

VAN UITHEEMS TABAKSBLAD TOT SIGAAR

Een proeve van mondelinge geschiedenis

Godelieve Timmermans
Wwe. Frans Van Londersele

Wijlen mijn man, Frans Van Londersele, opvolger van zijn vader Victor "VIVALO" was de laatste sigarenmaker van België, bij wie alles op handwerk berustte.

Daar dit mooi ambachtelijk beroep helaas niet meer uitgeoefend wordt, acht ik het wel interessant u op de hoogte te brengen van deze boeiende fabricatie en de vele nauwkeurige bewerkingen die erbij te pas komen.

De exotische tabakken zijn in *busseltjes* gebonden en verpakt in *balen, kisten* of *biezen matten*.

Bij het in bewerking stellen worden eerst de tabaksoorten, nodig voor het fabriceren, gewogen.

Daarna dienen de bosjes losgemaakt, de bladeren zorgvuldig opgelegd en gelijkmatig met een speciale *sproeier* bevochtigd te worden.

De tabaksbladeren, bestemd voor het *binnengoed*, worden met de *stripmachine* van alle nerven, zand en stof ontdaan en achteraf gedroogd en langdurig vermengd.

Dit mengsel behelst 15 à 17 variëteiten, naar gelang de kwaliteit en het aroma van de sigaar.

Vervolgens komen de *ombladeren* aan de beurt. Hier geschiedt het *strippen* met de hand, waardoor de hoofdnerven van de bladeren voorzichtig tussen duim en wijsvinger worden verwijderd.

In verhouding tot de grootte van de sigaar trekt men de ombladeren in evenredige stukken.

Volgt nu de behandeling van de *dekbladeren*. Deze stript men eveneens met de hand. Er wordt zorg voor gedragen de linker- en rechterhelften van elk blad afzonderlijk en keurig af te leggen en blad voor blad gelijkmatig met de vingertoppen bij te vochten.

Nu alle nodige voorbereidselen zijn getroffen, kan het vervaardigen van de sigaar aanvangen.

Het binnengoed wordt op het *omblad* gelegd en met gestrekte hand derwijze afgerold dat men het vereiste model bekomt.

Mevrouw Timmermans met enkele
VIAT-medewerkers

Nadien worden de bewerkte sigaren, *poppen* genaamd, in houten vormen van 20 stuks gestoken en in hoge *handpersen* geperst.

Enkele uren later worden deze poppen in de vormen gekeerd om dan nog minstens een uur geperst te worden.

Naderhand snijdt men het *dekblad*, met behulp van een *rolmesje* in evenredigheid met het gewenste model.

Tussen de vingertoppen geschiedt het *inzetten* van de sigaar, te beginnen met het vuureinde.

Hiertoe wordt het dekblad op een *zinken plaat* op een *blok van Amerikaans hout* gelegd en zéér strak uitgerold, waarna men er, met speciale lijm (Arabische gom), de kop opzet en met een sigareschaartje rechtknipt.

Thans worden de sigaren, volgens hun soort, op de daartoe bestemde *ramen* zorgvuldig naast elkaar gerangschikt en achteraf opnieuw geperst en gedroogd.

Ten slotte voorziet men de sigaren van een *banderol* en een *luxebandje*, soms ook nog van een *cellofaantje*.

Vervolgens worden ze in de op maat gesneden en eigenhandig gemaakte en versierde kistjes ingepakt.

Ongetwijfeld zijn er weinigen zich van bewust hoe vaak men menig tabaksblad moet manipuleren alvorens men een lekkere sigaar opsteken kan.

Handpersen voor sigarenvormen en houten kistjes in het bedrijfje Vivalo